

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoP/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111233593
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111233593.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci navrhovateľky: Y. V., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom V. č. XX, M., zastúpenej: JUDr. Helenou Schneiderovou, advokátkou, Floriánova č. 12, Prešov, proti odporcovi: M. V., nar. XX.X.XXXX, bytom V. č. XX, M., o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletým deťom - M. V., nar. XX.X.XXXX a W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Slovenská č. 87, Prešov, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24 P 245/2011 - 140 zo dňa 26. 10. 2012, jednohlasne taktó

rozhodol:

Odvolacie konanie zastavuje, pokiaľ sa týka rozvodu manželstva, zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o povinnosti otca prispievať na ich výživu na čas po rozvode.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvode.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu, uzavreté dňa 10.5.2003, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu T., vo zväzku č. XX, ročník XXXX, strana XXX, pod poradovým číslom XXX, podľa ustanovení § 23 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, nakoľko vzťahy účastníkov považoval za hlboko a trvalo rozvrátené a za preukázané mal, že v danom prípade nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Konštatoval, že toto manželstvo je len formálnym zväzkom, ktorý neplní svoje spoločenské funkcie a to biologickú, hospodársku, výchovnú a vzájomnej podpory a pomoci. Spoločné maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorú oprávnnil a zaviazal povinnosťou ich zastupovať a spravovať ich majetok a to v súlade s návrhmi oboch rodičov a stanoviskom kolízneho opatrovníka v tomto prípade, podľa § 113 ods.1 O.s.p. v spojení s § 24 a § 25 cit. zákona o rodine. Otca maloletých detí ďalej zaviazal prispievať na výživu maloletých detí sumami vo výške 30% životného minima podľa osobitného zákona mesačne k rukám matky, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na každé z detí, počnúc právoplatnosťou rozsudku, opakovane do budúca, podľa § 62 a § 75 cit. zákona v zmysle návrhu oboch rodičov, keďže otec maloletých detí je nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Prvostupňový súd upravil tiež styk maloletých detí s otcom tak, že otca oprávnil stretávať sa s nimi každú pármu sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod., matku zaviazal povinnosťou deti na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať mu ich pred svojim bytom, kde zároveň je otec povinný po uplynutí doby deti vrátiť. Oboch rodičov v prípade, že styk z vážnych dôvodov nemôže byť realizovaný, zaviazal oznámiť si túto skutočnosť najneskôr deň vopred. Pri úprave stretávania sa otca s deťmi, vychádzal prvostupňový súd z predchádzajúcich rozhodnutí o tejto úprave v konaniach, vedených súdom pod sp.zn. 27 P 146/2012 a 24 P 190/2011. Napriek tomu, že otcovi takáto úprava nevyhovuje a navrhoval širšiu úpravu styku s deťmi, okresný súd vzhľadom na výsledky dokazovania, rozhodol rovnako, kým si

deti samé s otcom nevytvoria bližší vzťah a kým nedôjde aspoň čiastočne ku skonsolidovaniu pomerov v rodine aspoň po formálnej stránke, považujúc úpravu styku v zmysle uvedeného za dostatočnú a v záujme maloletých detí. Napokon okresný súd vyslovil, že účastníci v konaní nemajú právo na náhradu trov konania podľa § 144 O.s.p..

Proti rozsudku podal včas odvolanie odporca písomným podaním zo dňa 12.12.2012, namietajúc neúplné a nepravdivé tvrdenia navrhovateľky v konaní. Uviedol, že dcéra W. bola opätovne zbitá dedom (starým otcom maloletej) a je naňho preto podané trestné oznámenie. Vyhlásil, že matka maloletých detí klame, chce ho zničiť a pripraviť o deti. Požiadal, aby krajský súd rozsudok prehodnotil. K odvolaniu pripojil lekársku správu - nález zo dňa 8.12.2012 o vyšetrení maloletej dcéry W. a potvrdenie vystavené dňa 8.12.2012 OO PZ SR Prešov- Sever o podaní trestného oznámenia odporcom na Z. F. vo veci napadnutia dcéry W.. V doplnení odvolania zo dňa 17.12.2012 požiadal odvolateľ o zmenu úpravy styku s maloletými deťmi a to v každý druhý víkend v mesiaci, keďže je podľa rozhodnutia súdu v určitých mesiacoch ukrátený a čakanie na stretnutie sa s deťmi predlžuje až na tri týždne. Uviedol, že i keď býva v blízkosti, nemá možnosť s deťmi rozprávať, keďže ich manželka všemožne ukrýva, deti sa naňho pýtajú, vidí ich plakať, pričom ich matka napriek sľubom pred súdom, vystavuje ešte väčšiemu psychickému týraniu. Požiadal súd o možnosť preberania detí na neutrálnom mieste z dôvodu, aby nedochádzalo k provokáciám, vyhrážaniu sa zo strany sestry manželky, ovplyvňovaniu detí. Za najideálnejšie považuje odovzdávanie detí pred Obecným úradom. Ďalej odvolateľ uviedol, že mu je znemožňované zavolať deťom a popriať im napríklad dobrú noc. Chce vedieť, či sú zdravé, či nepotrebujú niečo kúpiť do školy.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka písomným podaním zo dňa 7.1.2013. Odvolanie otca považuje za nedôvodné s tým, že súd prvého stupňa zistil dôkladne skutkový stav veci, zákonne a spravodlivo rozhodol. Poukázala na to, že aj keď sa odporca vyjadril na pojednávaní, že s rozvodom súhlasí, podal odvolanie, pričom z neho nevyplýva, aby sa odvolal aj voči výroku o rozvode manželstva, namietala len úpravu styku s deťmi. Podľa názoru navrhovateľky, prvostupňový súd rozhodol vo veci v súlade s vykonaným dokazovaním a najmä v súlade so závermi znaleckého posudku. Poukázala na to, že deti potrebujú pre svoj zdravý vývoj pokoj, pevné domáce zázemie, lásku a nepotrebujú konflikty, stres, nepohodu a chaos, ktorý vytvára otec tým, že sa domáha stretnutia s deťmi kedykoľvek si zmyslí. Otec si doposiaľ bral deti, kedy sa mu zachcelo, pričom si ich ponechal do kedy mu to vyhovovalo a veľakrát matke ani neoznámil, že sú deti u neho. Deti majú svoje povinnosti, potrebujú sa učiť poriadku, disciplíne a pravidlá styku musia fungovať tak, aby deti neboli zmätené, aby si vedeli zladit' svoje školské povinnosti s návštevami u otca. Vzťahu otca s deťmi tiež neprospieva to, ako sa otec správa k matke detí, pričom je toho času proti nemu na podnet matky vedené trestné stíhanie pre trestný čin nebezpečného prenasledovania. Deti majú k matke pozitívny vzťah, umocnený tým, že im matka vytvára pocit lásky, bezpečia, istoty a spolupatričnosti. Navrhla preto, aby krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Na odvolacom pojednávaní dňa 5. marca 2013 odvolateľ, t.j. odporca uviedol, že odvolaním napadol celý rozsudok súdu prvého stupňa, t.z. že nie je spokojný ani s tým, že bolo jeho manželstvo rozvedené a ani s následnými výrokmi, nechce sa rozviest' v záujme maloletých detí, pričom si je vedomý, že ak sa manželka chce rozviest', tak asi s tým nič neurobí. Chcel aspoň, aby vyšlo najavo prečo došlo k rozvratu manželstva. V písomnom podaní dňa 10.3.2013 ako dôvod uviedol, že po tom, čo si on našiel prácu v T. a z domu odchádzal s tým, že je všetko v poriadku, po návrate po štvrtroku, nechápal správanie sa manželky, ktorá si začala užívať život s novým priateľom, kolegom z práce. Neodkladala peniaze, ktoré jej posielal na výstavbu domu, ale chodila po výletoch, deti nechávala sestre, ako sa neskoršie dozvedel. K tomu, že je alkoholik, tyran a bitkár odvolateľ uviedol, že nemá k alkoholu žiaden vzťah. Za desať rokov si to nemohol dovoliť, lebo mu v práci „dávali fúkať“ denne ráno i večer. Vypil si len príležitostne. Priznal, že manželku udrel po tom, čo ona udrela jeho, vzala peniaze doložené na stavebný materiál. Na odvolacom pojednávaní dňa 18.2.2014 navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a zamietnuť návrh na rozvod manželstva, vysloviac nesúhlas s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že nie je v pracovnom pomere, ani v brigádnickom. Je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie úradom práce a pomáhal kamarátovi na stavbe.

Navrhovateľka poukázala na to, že odporca marí výkon súdneho rozhodnutia, lebo nerešpektuje rozhodnutie krajského súdu vo veci úpravy styku maloletej W. s otcom. Predložila opísaný priebeh stretávania sa otca s maloletými deťmi za obdobie od 25.7.2013 do 17.februára 2014, správy z psychologického vyšetrenia maloletej W. zo dňa 19.9.2013 a maloletého M. zo dňa 26.9.2013, výpisy sms správ za obdobie od decembra 2013 do februára 2014, preukazujúc neadekvátne chovanie odporcu. Písomným podaním zo dňa 4.3.2014 navrhovateľka poukázala na to, že je silno veriaca, vychovali ju tak rodičia a keby sa dalo s odporcom čo i len trošku žiť, nikdy by deťom nezobrala otca. Fyzicky ju napádal, považuje ho za chorobne žiarlivého, chronického klamára, za majetníckeho, manipulatívneho, pomstychtivého človeka, ktorý nemá rešpekt pred nikým a ničím, robí len to, čo vyhovuje jemu. Pracuje za 400,- Eur mesačne a má okrem bežných denných zmien odpracovaných aj asi 100 hodín nočných zmien, o čom predložila harmonogram od zamestnávateľa, aby sa mohla cez deň venovať deťom, ktoré miluje. Žiaden nový vzťah nemá. Hodnotí sa ako týraná žena a to vzhľadom na priebeh manželstva a i súčasný prístup odporcu, ktorý sa jej neustále vyhráza zničením. Uviedla, že odporca dlhodobo udržuje vzťah so staršou ženou, ktorá absolvovala protialkoholickú liečbu. V obci ich je vidieť pred pohostinstvom a spolu vedú život, pre ktorý je na nich neustále privolávaná hliadka, susedia sa sťažujú na neporiadok, krik, oplzlosti, ktoré spolu s kamarátmi a priateľkou manžel spôsobovali v unimobunke, kde sa zdržiava. V súvislosti s deťmi uviedla, že odporca vzal deťom peniaze, ktoré im dáva babka, jeho mama a ak sú uňho, nesnaží sa im vymyslieť program, ale deti sedia pred televízorom a pri počítači. Ak sa stane, že nie sú s otcom u babky, že ich babka vyhodí, chodia k manželovej priateľke, alebo navštevujú reštaurácie, bary, pohostinstvá, miesta, kde sa fajčí, kde sú hracie automaty. Ak sa opýta detí, kedy chcú byť s otcom, M. odpoveď je každú druhú sobotu a W., keď sa bude nudiť. Nepopiera rovnaké právo otca na deti. Bráni mu len vtedy, ak deti vyslovene nechcú ísť k nemu a to len v čase inom, ako bol stanovený súdom. Odporca sa však podľa navrhovateľky, nespráva ako rodič, ktorý chce pre svoje deti to najlepšie. Nebol na jedinom rodičovskom združení, ani raz s deťmi u lekára. Využíva deti ako nástroj na získavanie informácií o nej a vidí za bránim si detí odporcom len snahu o to, aby mal ju - navrhovateľku pod kontrolou. Určenie širšieho styku detí s odporcom nepovažuje navrhovateľka za v ich záujme. Dala deti ako tak do poriadku, majú svoj režim, dosahujú v škole veľmi dobré výsledky, mali minimum vymeškaných hodín, čo preukázala priloženými vysvedčeniami. Obáva sa preto, že pri rozšírení styku bude všetko úsilie márne. Syn otca odmieta, nechce s ním tráviť viac času a dcéru si odporca získava darčekom, naposledy jej kúpil tablet. Odporca prispieva výživným v sume 25,- Eur mesačne na jedno dieťa, čo samozrejme nepostačuje. Navrhovateľka vyslovila presvedčenie, že odporca má na to, aby prispieval vyšším výživným. O tom svedčí to, že je schopný v čase nezamestnanosti budovať dom a kupovať deťom drahé darčeky.

V priebehu odvolacieho konania bol odporca od 18.3.2013 vzatý do väzby pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm. a/, c/, ods.2 písm. a/, c/ Trestného zákona uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 0 Tp 21/2013-12. Na základe písomného sľubu ako náhrady za väzbu, bol uznesením č.k. 0 Tp 21/2013-32 zo dňa 17.5.2013 prepustený z väzby na slobodu. Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č.k. 3 T 43/2013-328 zo dňa 8.8.2013 (právoplatný dňom 28.8.2013) bol odporca ako obvinený uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360a ods.1 písm. a/, c /, ods.2 písm. a/, c/, s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/ Trestného zákona a súd mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý bol odložený podmienene na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Kolízna opatrovníčka na odvolacom pojednávaní navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ ide o úpravu styku vzhľadom na závery znaleckého posudku a aj preto, že vykonávala šetrenie v rámci odvolacieho konania vo veci sp.zn. 24 P 190/2011 a deti sa vyjadrili tak, že im už upravený styk vyhovuje a u maloletého M. by dokonca ani takáto úprava nemusela byť. Uviedla, že matka maloletej W. nebráni v styku s otcom, pokiaľ k nemu chce ísť. No v záujme stabilizácie pomerov a určitého poriadku z hľadiska výchovy detí je najvhodnejšia úprava už vykonávaná v zmysle rozsudku súdu prvého stupňa. Uviedla, že z titulu svojej práce sa venuje rodine už od roku 2011 a pozná situáciu. Poukázala na postoj detí k otcovi a jeho postoj k ich výchove, ktorý neguje rolu matky, ako aj jej výchovu. Chovanie otca pred školou, v kostole spôsobuje, že sa maloletý M. pred deťmi hanbí. Vypovedal, že bol svedkom viacerých fyzických útokov zo strany otca na matku detí. Otec sa stavia negatívne, nenechá si poradiť, nespolupracuje. Snažila sa, aby otec absolvoval poradenstvo v súčinnosti so znalcom PhDr. V., keďže považujú situáciu za ťažkú. V súvislosti s novým partnerským vzťahom odporcu, ktorý tento potvrdil s tým, že chystá svadbu, kolízna opatrovníčka uviedla, že má na starosti aj rodinu novej partnerky odporcu. Konkrétne maloletá dcéra partnerky odporcu je v dôsledku správania sa svojej matky v starostlivosti starej matky a

jedna z jej dospelých dcér - sestra maloletej, v súčasnosti absolvovala prípravu na zverenie maloletej do svojej starostlivosti. Správanie sa odporcovkej partnerky je dlhodobé také, ktoré nezabezpečuje riadnu starostlivosť o svoje maloleté dieťa. Ak by odporca bral vlastné maloleté deti do takého prostredia, malo by to v podstate zlý vplyv na ich psychický vývin. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny má informácie aj o niekoľkých výjazdoch polície na adresu bydliska partnerky odporcu z dôvodu rušenia nočného pokoja.

Na odvolacom pojednávaní dňa 18.2.2014 odporca zobral svoje odvolanie späť v časti, pokiaľ ide o rozvod manželstva, zverenie detí do výchovy matky a tiež pokiaľ ide o platenie výživného. Trval len na odvolaní proti rozhodnutiu v časti úpravy styku s maloletými deťmi na čas po rozvode a navrhol rozsudok zmeniť tak, aby sa mohol s deťmi stýkať každý druhý víkend v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a počas týždňa každý pondelok a stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že deti vyberie zo školy a potom v určený čas vráti matke. Odporca uviedol, že býva v rodinnom dome u svojich rodičov, ktorý je kompletne zariadený.

Navrhovateľka v súvislosti s odvolacím návrhom odporcu uviedla, že sám maloletý M. položil otázku, kedy by sa učil, keď by sa stretával s otcom cez víkendy, keďže s otcom sa nedokáže učiť. V týždni má v pondelok a v piatok večer tréning karate a v stredu chodí na detské omše, lebo sa pripravuje na prvé sväté prijímanie. Vyjadril sa, že mu stačí sobota.

Odvolací súd v predmetnej veci preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, vrátane konaní vo veciach sp.zn. 24 P 190/2011 a sp.zn. 25 P 146/2012 a vrátane skutočností, ku ktorým došlo v priebehu odvolacieho konania, v súlade s ustanoveniami § 212 a § 214 ods. 1 O.s.p..

Pretože odvolateľ zobral späť odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v časti vo výroku o rozvode, výroku o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a vo výroku o úprave výživného a odvolací súd doposiaľ o jeho odvolaní nerozhodol, v zmysle § 207 ods.2, 3 O.s.p. odvolací súd odvolacie konanie v tejto časti zastavil.

Odvolací súd prejednal odvolanie odporcu vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku o úprave styku otca - odporcu s maloletými deťmi v zmysle § 212 ods.2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 24 ods.1, 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 26 cit. zákona, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

V predmetnej právnej veci, vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, sa odvolací súd na základe preukázaných skutočností, v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu, vrátane jeho dôvodov. Súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, pričom uvedené skutočnosti i po doplnení dokazovania odvolacím súdom, zakladajú správnosť jeho rozhodnutia, keď vyhodnotil intenzitu

už v súčasnosti nastaveného a realizovaného stretávania sa otca s maloletými deťmi za adekvátnu vzhľadom na situáciu v rodine, týkajúcu sa maloletých detí a najmä správania sa rodičov k sebe navzájom.

Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia rovnocenne a ani jednému z nich nezanikajú ani rozvodom manželstva. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, majú rodičovské práva a povinnosti obaja rodičia rovnocenne a to aj v prípade, ak spolu rodičia dieťaťa nežijú. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, spolupodieľať sa na zabezpečovaní jeho výchovy a výživy v súlade s jeho vekom, potrebami, aktivitami, zdravotným stavom a podobne. Zákon predpokladá, že rodičia ich budú vykonávať dobrovoľne a so všetkou starostlivosťou a že sa na výkone rodičovských práv a povinností v záujme maloletého dieťaťa dohodnú, rešpektujúc tak právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom a taktiež právo rodičovské v záujme zabezpečenia primeraného kontaktu a dosahu na výchovné pôsobenie na dieťa.

Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Z hľadiska posudzovania podmienok pre rozšírenie úpravy styku s maloletými deťmi v zmysle odvolacieho návrhu otca, v prospech rozhodnutia okresného súdu svedčia v tomto prípade aj závery vykonaného znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých. Odvolací súd v širšej úprave výkonu rodičovských práv a povinností po rozvode manželstva v zmysle odvolacieho návrhu odporcu, nevidel za daných okolností priestor v súlade so zákonom predpokladaným zaistením potrieb maloletých detí a to vzhľadom na ich zdravý vývin a stabilitu výchovného prostredia.

Vychádzajúc zo situácie a pomerov účastníkov v čase relevantnom pre rozhodnutie súdu, odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností, rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o úprave styku maloletých detí potvrdil ako vecne správny v zmysle (§ 219 O.s.p.).

V odvolacom konaní nebol podaný návrh podľa § 151 O.s.p., preto o tejto otázke rozhodnuté nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.